

ح.م.مسعود حسن

سالی ۱۹۸۰ له یادی له سیداره‌دانی چوار نهفسه‌رهکهدا، له ژیر سه‌ردیتی جهوهه‌ری مهندس‌لهکهدا، عه‌دولل‌ا عباسی هاویرت، له (هاوکاری)دا شتیکی لهم باهته‌ی نووسیبیوو: (چوار نهفسه‌رهکه، له وسیه‌تنامه‌که یاندا داوایان لن کردوون، دوای جه‌هاله‌ت نهکه‌وین، نه‌م یاخیبوونه چه‌کداریه تازه‌یه، جه‌هاله‌ت، با دوای نهکه‌وین).

منیش له بارگاهای نووسه‌رانی سلیمانی، سه‌باره‌ت بهو نووسینه گوتبووم: (عه‌دولل‌ا عه‌باس نهکه‌ر به‌عسی نهیت، شتی وا نووسیت). تو نهی ناگرین، نه‌و قسیه‌یه منت بق گیراپوهه و نه‌ویش له‌سه‌ر نه‌وه له و فیستیقاله روشنیزی‌به‌دا که همان سال ده‌گاهی روشنیزی و بلاکرینه‌وهی کوردی له هولیر سازی کردووو، به کیری هیتانم. نه‌و عه‌دولل‌ا عه‌باسه سه‌روهختی شهی‌یه که‌نداوی دووه‌م له ترسی بق‌مبارانی ئه‌مریکا له به‌غدا هه‌لاتبوو، له سلیمانی له مالی تو‌دا گیرسابووه‌وه، که راپه‌رین قه‌وما، تو به پله نه‌وت کیانده کرکوک، ئاخر ده‌زانی نه‌گه‌ر ده‌ست راپه‌ریوان که‌وتابا، چیبان لن ده‌کرد. (*)

د. هه‌زار معروف بق نووسیبیووم: که (جهوهه‌ری مهندس‌لهکه)م خوینده‌وه، ده‌ست به گریان کرد، بق نه‌وهی خویندکاره‌كانی هاورتیم فرمیسکه‌کانم نه‌بین، رووخساری خۆم به هفت‌نمامه‌که شارده‌وه. نه‌و قه‌لمکیشی نه‌و خوینه‌ر کوردی له غربی‌ی هیتابووه کریان، جه‌ئنان به خیزان‌وه میوانی تو ده‌بوو، نه‌ی ماموستای کوردایه‌تی!

پیویست به هاتنه‌وه ناکات، گهر خوانیاری بیرویاری من سه‌باره‌ت به ماسته‌رنامه‌که‌ت که ده‌باره‌ی شیعری سیاسی کوردیه و نامه‌ی دوکت‌راکه‌ت که له‌سه‌ر بیری نه‌ته‌وه‌یه له چیرۆکی کوردیدا، بزانیت، ده‌توانیت له ریتی (چایخانی مچک)وه که ده‌کوتته سه‌نته‌ری هه‌ولیره‌وه و هه‌واری نووسه‌ران، هه‌ردووکیانم بق بنیریت و منیش به‌لین بیت، چی زووتره، بیانده‌مه به‌ر تیشکی ره‌خنه.

نه‌وه هینده گرنگ نییه، تو پوشانکی سویا میلیت پوشیبیو یان نا؟ چونکه به‌شیکی باش له خەلکی کورد به ناشکرا له سه‌نگاری به‌عسدا بونون. نه‌وهش نه‌وندنه گرنگ نییه له‌سه‌ر درکاندنی راستییه‌ک، کسیک چهند مانگیک زیندانی بکریت یان نا؟ چونکه هه‌زاران کس له کوردستان به‌شیکی گرنگی ئیانیان له زینداندا به‌سه‌ر بردووه. بق نموونه دیله‌کانی شهی‌ی نیوچوی دوای راپه‌رین، که ده سال به‌له نیستا قه‌وما، هیشتا ئازاد نه‌کراون! نه‌وهی گرنگه و منی هه‌راسان کردووه، نه‌و کوردیه سه‌قته‌ی تویه. ئاخر زور به‌زهیم به‌و خویندکارانه‌دا دیت‌وه، که ناچارن کوئ بق کسیکی وەک تو را دیز، که لای خوت دوکت‌رات له نه‌دهی کوردیدا کردووه، کچی ناتوانیت په‌ره‌گرافیکی بق هەلله به زمانی خوت، بنووسیت. هاوینی ۱۹۹۲ که بق کوردستان کرامه‌وه، دوو بیاواکوئت ناردووو، تیرۆرم بکه‌ن. یه‌کیکیان که هەننووکه له ئەلمانیا ده‌زی، له شوینیک که دوستیکی منیشی لئی دیت‌وه، گوتبووی: (ویستانان حه‌مه‌سه‌عید حسن تیرۆر بکه‌ین، بـلام بـمان جـبـهـجـتـیـ نـهـکـراـ). نه‌گه‌ر نکولی له راستییه بکه‌یت، سه‌بته‌ی ناینده هیلکه‌ی قه‌لی تیدا ده‌بیت.

2004. 03. 26

(*) (عه‌دولل‌هاب تالیبانی و حه‌سهن ئەلمه‌یموونی)ش که دوو به‌عسیی دیکه‌ی به‌دناؤن، نه‌و سه‌روهخته، ئه‌وانیش هه‌ر له مالی ناگرین ده‌بن.